

LANDSKAPSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om kom-
munalskatt för näringsverksamhet.

Landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69) innehåller de mest väsentliga bestämmelserna om hur resultatet av näringsverksamhet skall fastställas vid kommunalbeskattningen i landskapet. Lagen, nedan kallad närings-skattelagen, har nyligen ändrats (25/89). Avsikten med ändringen, som genomfördes på grundvalen av landskapsstyrelsens framställning nr 20/1988-89, var i huvudsak att skapa bättre förutsättningar än för närvarande för att beskatta företagens verkliga vinster, att fördela skattebördan mera rättvist mellan olika slag av företag och att få till stånd regler enligt vilka olika företagsformer behandlas på ett mera likvärdigt sätt. Ändringen rörde bl.a. rätten att avdra reserveringar.

Efter den ovannämnda ändringen får lager nedskrivas i mindre omfattning än tidigare och penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt göra kreditförlustreservering i mindre omfattning än tidigare (lagerreserveringen från maximalt 40 procent till 35 procent av lagret, i fråga om värdepapper dock 20 procent, och den maximala kreditförlustreserveringen tillsammans med tidigare gjorda, men inte upplösta, kreditförlustreserveringar för penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt från sex till fem procent av de sammanlagda fordringarna).

Genom systemet med avdrag för reserveringar medges företagen bl.a. möjlighet att som kostnad för skatteåret beakta ett belopp som inte motsvaras av en verklig kostnad men som med ett visst mått av sannolikhet kan anses belasta skatteåret och motsvaras av en verklig kostnad under ett annat skatteår. Rätten att göra avdrag för reserveringar har därför betydelse för resultatutjämnningen mellan olika skatteår. Också företagens självfinansieringsmöjligheter påverkas i positiv riktning av avdragsrätten för reserveringar. Å andra sidan medför rätten att avdra reserveringar, i synnerhet då fråga är om reserveringar som inte upplöses, att företagen erhåller en skattecredit som minskar beskattningsunderlaget.

De nuvarande reglerna om avdrag för lagerreserveringar och, såvitt gäller andra företag än penninginrättningar samt försäkrings- och pensionsanstalter, kreditförlustreserveringar medger enligt landskapsstyrelsens uppfattning företagen oskäligen möjligheter att planera resultatet för att undvika att redovisa beskattningsbar vinst. På grund härav föreslås den högsta tillåtna lagerreserveringen sänkt med fem procentenheter, i fråga om värdepapper dock tio procentenheter (från 35 till 30 procent; dock tillsammans med ouplösta driftsreserveringar från 30 till 25

procent och i fråga om värdepapper från 20 till 10 procent) och den högsta tillåtna sammanlagda kreditförlustreserveringen för annan än penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalter från tre till två procent av fordringarna, om inte annat visas. I bestämmelserna om lagerreserveringar föreslås även beaktat att det i fråga om terminer inte finns någon anskaffningsutgift som kan nedskrivas. Avsikten är att ändringarna skall tillämpas första gången vid den beskattning som verkställs för år 1990, dock så att under år 1990 ett lika stort belopp som under år 1989 får avdras.

Utöver de ovannämnda ändringarna föreslås bestämmelserna i lagens 22 § 1 mom. och 40 § ändrade i avsikt att rätta till vissa felaktigheter i dessa bestämmelser; felaktigheter som uppmärksammats vid den genomgång av lagen som nyligen gjorts med tanke på planerna att ersätta den gällande lagen med blankettlagstiftning.

Också vid statsbeskattningen har avdragsrätten för lagerreserveringar och kreditförlustreserveringar ändrats på ett liknande sätt (FFS 661/89).

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet

-----

I enlighet med landstingets beslut **ändras** 22 § 1 mom., 28 § 2 mom., 40 § och 45 § 1 mom. landskapslagen den 25 juli 1969 om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69), av dessa lagrum 22 § 1 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 28 december 1982 (52/82) samt 28 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 30 mars 1989 (25/89), som följer:

22 §

Utgift utgör, om inte annat är föreskrivet, kostnad för det skatteår under vilket skyldigheten att erlagga utgiften uppstått. Utgiftspost av ringa betydelse får dock räknas som kostnad för det skatteår under vilket den erlagts.

-----

28 §

Såsom kostnad för skatteåret betraktas på den skattskyldiges yrkande dess-

utom högst 30 procent av den del av anskaffningsutgiften som enligt 1 mom. inte utgör kostnad. För skattskyldig som under skatteåret gjort i 46a § avsedd driftsreservering eller som har tidigare gjorda driftsreserveringar som inte upplösts, godtas dock som kostnad högst 25 procent av sagda del av anskaffningsutgiften. Med avvikelse från vad ovan är stadgat om maximala procenttal godtas som kostnad för skatteåret högst 10 procent av

1) anskaffningsutgiften för värdepapper som inte är aktier i bostadsaktiebolag eller andra aktier som medför rätt att besitta visst utrymme som ägs av bolaget, samt

2) anskaffningsutgiften för standardiserade optioner som gäller värdepapper eller prestationer vilka beräknas på grundvalen av ett index som beskriver utvecklingen av värdepapperspriserna.

-----

40 §

Visar den skattskyldige att värdet vid skatteårets utgång av annan än i 30 eller 31 § avsedd förslitning underkastad anläggningstillgång är lägre än den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften, på grund av värdeminskning eller skada eller av annan orsak, får en tilläggsavskrivning göras. Efter det att tilläggsavskrivningen gjorts skall den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften uppgå till ett värde som inte får understiga gängse pris på ifrågavarande slag av egendom. På anläggningstillgång som avses i 36 § får här avsedd tilläggsavskrivning göras endast på grund av skada på egendomen eller av därmed jämförbar orsak.

45 §

Skattskyldig, med undantag för penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt, får avdra kreditförlustreservering som gjorts under skatteåret, om summan av kreditförlustreserveringarna inte överstiger två procent av summan av affärsfordringarna eller den större risk för kreditförlust som den skattskyldige visar att är sannolik.

Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1990. Vid beskattningen för år 1990 har skattskyldig dock rätt att göra i 28 § 2 mom. och i 45 § 1 mom. avsett avdrag till ett lika stort belopp som under det föregående skatteåret, dock så att de avdragna kostnaderna inte får överstiga de

maximala procenttal som var gällande för avdragen före denna lags ikraftträdande.

Mariehamn den 7 september 1989

L a n t r å d

Sune Eriksson

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson